

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Svend Erik Hovmand (V):

Det har hidtil været almindelig praksis i dette land, at når man skulle have dispensation til vejadgang, skulle man spørge sin kommune eller sit amt, og hvis man fik en positiv modtagelse her, endte sagen som regel altid i ministeriet, hvor man fik et afslag. Jeg tror, de fleste medlemmer af dette ting har eksempler fra deres eget lokale område på, at en nedlagt landbrugsejendom overgår til anden anvendelse, erhvervsmæssig anvendelse, hvorefter man får accept fra de lokale myndigheder, fra planlægningsmyndigheder, fra zonetovsmyndigheder, mens vejmyndighederne så kommer og stikker en kæp i hjulet og siger: det går ikke, vi kan ikke acceptere, at din indkørsel anvendes til andet forråd.

Venstre har stillet to ændringsforslag til det vejlovsforslag, som nu er til behandling. Det er ændringsforslag nr. 1 og ændringsforslag nr. 2, og disse to ændringsforslag omhandler netop denne problemstilling. Det, vi ønsker, er at sikre, at den enkelte vejbestyrelse suverænt afgør, hvorvidt der skal gives dispensation eller ej. Dette ligger også nøje i forlængelse af den decentralisering, der er sket i forbindelse med regionplanlægningen, og vi håber derfor at få tingets tilslutning hertil.

Endelig skal jeg pege på, at vi med ændringsforslag nr. 1 tilsigter, at man i hovedstadsområdet får den samme administration, som gælder for den øvrige del af landet, altså amt og kommune, at vi ikke skal have et ekstraordinært led, hovedstadsrådet, ind i behandlingen af disse sager. Det vil være tidrovende, og det vil betyde, at afstanden mellem beslutning og den pågældende ansøger bliver urimeligt stor.

Vi har altså her lagt op til en administrativ forenkling, som betyder, tror vi, at man lokalt får afgørelser, man bedre kan forstå, og vi håber at få tingets tilslutning hertil.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1
vedtoges enstemmigt med 122 stemmer.

Ændringsforslag nr. 2, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 3 og 4, § 2, således ændret, §§ 3-5, ændringsforslag nr. 5 og 6, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om luftfart.

(Lovforslag nr. L 116. Fremsat 1/12 77. Første behandling 13/12 77. Betænkning 4/4 78).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget samt spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Glensgård (FP):

Det lille ændringsforslag, der er stillet af centrum-demokraterne og fremskridtspartiet, er såmænd mest et lille hjertesuk. Hvis man ikke vil acceptere en større og større overgang fra dette hus til den anden side af gaden, når det drejer sig om bestemmelsesret, skal man støtte ændringsforslaget fra CD og fremskridtspartiet. Det vil fratage ministeren noget af en bemyndigelse, idet han kun kan få lov til at tage særregler ud, hvis det sker i

[Glensgård]

overensstemmelse med folketingets udvalg om offentlige arbejder. Det er altså kun et lille hjertesuk, fordi vi ikke finder, det er rimeligt at give hverken den nuværende eller i det hele taget regeringer så store bemyndigelser, som de efterhånden forsøger at få tiltusket sig.

Vi håber at få et flertal for dette ændringsforslag.

Langsted (CD):

Jeg skal nærmere begrunde det foreliggende ændringsforslag. Baggrunden for det er en bestemmelse i lovforslaget i den af ministeren forelagte form, som forekommer os at være i strid med grundlovens ånd.

Grundloven forudsætter en opdeling i den lovgivende, den udøvende og den dømmende magt, som det er udtrykt i grundlovens § 3, hvor det hedder – jeg citerer:

»Den lovgivende magt er hos kongen og folketinget i forening. Den udøvende magt er hos kongen. Den dømmende magt er hos domstolene.«

I en lettilgængelig kommentar – Karnovs Lovsamling – udtrykkes den udøvende magts begrænsninger således:

»... i almindelighed må såvel konkrete forvaltningsakter som anordninger have lovhjemmel; på enkelte områder kan administrationen dog udstede anordninger uden egentlig (udtrykkelig og speciel) lovhjemmel, men hjemmelen foreligger da i andet retsgrundlag sideordnet med loven.«

I den her foreliggende lovtekst står der i § 135, stk. 3:

»Ministeren for offentlige arbejder kan fastsætte ændringer i stk. 1 og 2.«

Ordrét forstået får ministeren derigennem en lovgivende myndighed, for hvem tænker bagefter på at slå efter i bemærkningerne til lovforslaget, hvoraf det fremgår, at det, man egentlig tænker på, er oversættelsen af bestemte ord? Men som stk. 3 er udformet, gives ministeren beføjelser til at ændre hele paragraffen.

Naturligvis har vi gennem udvalget forespurgt justitsministeriets lovkontor. Lovkontoret svarer imidlertid ikke på, hvad der konkret spørges om, men kommer med en lang udredning om ministres ret til at udstede anordninger, og det er jo ikke det, der er tale

om, for det er ikke det, ministeren bemyndiges til.

Oven på denne ikke juridiske, men rent politiske stillingtagen var det naturligt, at vi i udvalget stillede forslag om den foreliggende ændring af stk. 3, som herefter skulle lyde:

»Ministeren for offentlige arbejder kan efter samråd med udvalget om offentlige arbejder fastsætte ændringer i definitionerne af de i stk. 1 og 2 anvendte begreber.«

Det væsentlige i dette ændringsforslag ligger i anvendelsen af ordet »definitioner«, fordi det giver en væsentlig begrænsning til det, der faktisk er tale om må kunne ændres. – Det var vel til at leve med, at ministeren eventuelt ikke skulle behøve et samråd med udvalget eller måske bare skulle underrette udvalget.

Ændringsforslaget har af ministeren været forelagt justitsministeriet, hvor man tydeligvis ikke har fattet, hvad ændringsforslaget går ud på, men kun hæfter sig ved det forhold, at der anbefales et samråd med udvalget, inden der foretages ændringer. Når man måske rent politisk ikke ønsker at læse meningen med ændringsforslaget, er der naturligvis intet at sige til, at man fra justitsministeriets side kan konkludere, at det forhold, at der afholdes et samråd med udvalget, ikke kan »imødegå eventuelle forfatningsretlige betænkeligheder«, men det kan indsættelsen af ordet »definitioner«, og det forhold er justitsministeriet gået let hen over.

Det er ikke så meget det her foreliggende konkrete forhold, der er betænkeligt, således som hr. Glensgård lige var inde på det, som det er spørgsmålet, hvad det bliver næste gang med henvisning til, hvad folketinget tidligere har vedtaget.

Fremskridtspartiet er som nævnt medforslagsstiller, men det vil være interessant at se, hvor mange partier der – modsat denne vor indstilling – vil være med til at give ministeren en så vidtgående beføjelse, som der her er tale om i det oprindelige lovforslag.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann, fg.):

Jeg skal bare gøre ganske få bemærkninger til de synspunkter, hr. Glensgård har gjort gældende, og som jeg forstår lever helt op til tidligere traditioner inden for trafikudvalget.

[Ministeren for offentlige arbejder]

Lovforslaget er indstillet til vedtagelse af et stort flertal i udvalget, og jeg vil gerne på trafikministerens vegne takke udvalget for den positive og hurtige udvalgsbehandling, som lovforslaget har fået.

Der er stillet et ændringsforslag, som hr. Langsted var inde på, vedrørende § 135, stk. 3, idet centrum-demokraterne og fremskridtspartiet foreslår, at ministeren kun får adgang til at ændre definitionen af begreberne »havarier« og »hændelse« efter samråd med udvalget om offentlige arbejder. Begrundelsen herfor angives af mindretallet at være, at den af ministeren foreslåede udformning skønnes at være i strid med den i grundloven forudsatte opdeling mellem den lovgivende og den udøvende magt.

Ministeren for offentlige arbejder har, efter at spørgsmålet har været forelagt for justitsministeriet, allerede skriftligt taget afstand fra, at der i udformningen af den omhandlede bestemmelse skulle være noget som helst grundlovsstridigt, og jeg må derfor afvise ændringsforslaget og anbefale lovforslaget vedtaget uændret, således som det også er anbefalet af det store flertal i udvalget.

Langsted (CD):

Jeg vil gerne have lov til at fastholde over for den fg. minister for offentlige arbejder, at de svar, vi har fået fra justitsministeriet gennem ministeriet for offentlige arbejder, har været af en sådan karakter, at vi ikke kan godkende det, ministeren nu fremfører. Det er stadig væk sådan, at vi er af den opfattelse, fast og urokkeligt, at dette lovforslag absolut må være i strid ikke med grundloven, men med grundlovens ånd.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning**Ændringsforslaget**

forkastedes, idet 27 stemte for, 91 imod.

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

551 Ft

Lovforslaget gik herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om begrænsning af mulighederne for skatteunddragelse gennem transaktioner med aktieselskaber [af Wilhjelm (VS) og Waldorff (VS)].

(Beslutningsforslag nr. B 81. Fremsat 9/3 78).

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 7-9 opførte sager, nemlig:

7) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om fjernelse af mulighederne for skattecirkus baseret på forskydning mellem renteindtægter og renteudgifter [af Wilhjelm (VS) og Waldorff (VS)].

(Beslutningsforslag nr. B 82. Fremsat 9/3 78).

8) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om fjernelse af skattecirkusmulighederne i selskabsskattelovens paragraf 4 m. v. (Forskudt regnskabsår m. v.) [af Wilhjelm (VS) og Waldorff (VS)].

(Beslutningsforslag nr. B 83. Fremsat 9/3 78).

9) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om indgreb mod skatte- og afgiftsunddragelse gennem oprettelse af private fonds. («Den døde hånd») [af Wilhjelm (VS) og Waldorff (VS)].

(Beslutningsforslag nr. B 84. Fremsat 9/3 78).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):